

Україна
Донецький окружний адміністративний суд
У Х В А Л А
про залишення позовної заяви без руху

21 травня 2021 р.

Справа №200/6002/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Суддя Донецького окружного адміністративного суду Олішевська В.В., розглянувши адміністративний позов Сулиги Богдана Миколайовича до відповідача: Головного управління Держпраці у Донецькій області про: стягнення з Головного управління Держпраці у Донецькій області на користь Сулиги Богдана Миколайовича незаконно утриманої заробітної плати за лютий 2021 року у сумі 1592,10 грн.

В С Т А Н О В И В:

Позивач, Сулига Богдан Миколайович, звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовною заявою до Головного управління Держпраці у Донецькій області про стягнення з Головного управління Держпраці у Донецькій області на користь Сулиги Богдана Миколайовича незаконно утриманої заробітної плати за лютий 2021 року у сумі 1592,10 грн.

Відповідно до ч. 1 ст. 171 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України) суддя після одержання позовної заяви з'ясовує, чи: подана позовна заява особою, яка має адміністративну процесуальну дієздатність; має представник належні повноваження (якщо позовну заяву подано представником); відповідає позовна заява вимогам, встановленим статтями 160, 161, 172 цього Кодексу; належить позовну заяву розглядати за правилами адміністративного судочинства і чи подано позовну заяву з дотриманням правил підсудності; позов подано у строк, установлений законом (якщо позов подано з пропуском встановленого законом строку звернення до суду, то чи достатньо підстав для визнання причин пропуску строку звернення до суду поважними); немає інших підстав для залишення позовної заяви без руху, повернення позовної заяви або відмови у відкритті провадження в адміністративній справі, встановлених цим Кодексом.

Згідно ч. 2 ст. 43 КАС України визначено, що здатність особисто здійснювати свої адміністративні процесуальні права та обов'язки, у тому числі доручати ведення справи представникові (адміністративна процесуальна дієздатність), належить фізичним особам, які досягли повноліття і не визнані судом недієздатними, а також фізичним особам до досягнення цього віку у спорах з приводу публічно-правових відносин, у яких вони відповідно до законодавства можуть самостійно брати участь.

Адміністративно-процесуальна дієздатність це здатність особисто здійснювати свої адміністративні процесуальні права та обов'язки, у тому числі доручати ведення справи представникові.

Вона належить фізичним особам, які: 1) досягли повноліття; 2) не визнані судом недієздатними.

Документом, що підтверджує адміністративно-процесуальну дієздатність є документ, що посвідчує особу.

*306*4698751*1*2*

В призмі Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» такими документами є паспорт громадянина України, паспорт громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичний паспорт України, службовий паспорт України, посвідчення особи моряка, посвідчення члена екіпажу, посвідчення особи на повернення в Україну, тимчасове посвідчення громадянина України, посвідчення водія, посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, картка мігранта, посвідчення біженця, проїзний документ біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, проїзний документ особи, якій надано додатковий захист.

Позивачем не надано жодного документу (належним чином засвідченої копії) на підтвердження адміністративно-процесуальної дієздатності.

З огляду на вищевикладене позивачу необхідно надати копію паспорту громадянина України та ідентифікаційного номеру, належним чином засвідчені, для з'ясування судом чи подана позовна заява особою, яка має адміністративну процесуальну дієздатність.

Крім того, приписами п. 2 ч. 5 ст. 160 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що в позовній заяві зазначаються, зокрема, повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові - для фізичних осіб) сторін та інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб).

Позивач у позовній заяві у порушення вищезазначених приписів КАС України не визначив місце свого проживання (перебування), а зазначив лише місто проживання.

Слід зазначити, що відносини щодо місця проживання фізичної особи в публічно-правовому розумінні регулюються Законом України від 11 грудня 2003 року №1382-IV "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні" (далі - Закон № 1382-IV).

У ст. 3 Закону № 1382-IV міститься визначення термінів, що вживаються у ньому, зокрема:

місце перебування - адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає строком менше шести місяців на рік;

місце проживання - житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає, а також спеціалізовані соціальні установи, заклади соціального обслуговування та соціального захисту, військові частини;

довідка про реєстрацію місця проживання - документ, який видається органом реєстрації особі за її вимогою та підтверджує реєстрацію місця проживання або місця перебування особи;

документи, до яких вносяться відомості про місце проживання, - паспорт громадянина України, тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист;

документ, до якого вносяться відомості про місце перебування, - довідка про звернення за захистом в Україні.

Аналіз зазначених нормативно-правових норм дає підстави для висновку, що місце проживання - це житло, в якому проживає особа, а реєстрація у встановленому законом порядку місця проживання підтверджується вичерпним переліком певних документів, в тому числі, паспортом громадянина України.

Отже, позивач має додати до позову документ, який підтверджує зазначене у позові місце його проживання.

Також, всупереч п. 6 ч. 5 ст.160 КАС України позивачем у позовній заяві від 18.05.2021 року не визначено відомостей чи вживались особисто нею заходи досудового врегулювання спору, якщо такі здійснювалися.

В зв'язку з вищенаведеним, суд вважає, що позивачем не дотримані вимоги ч. 3 ст. 161 Кодексу адміністративного судочинства України.

Відповідно до ч. 1 ст. 169 КАС України, суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, встановлених статтями 160, 161 цього Кодексу, протягом п'яти днів з дня подання позовної заяви постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху.

На підставі викладеного, керуючись статтями 160, 161, 169, 171, 256, 295 Кодексу адміністративного судочинства України, суд –

У Х В А Л И В:

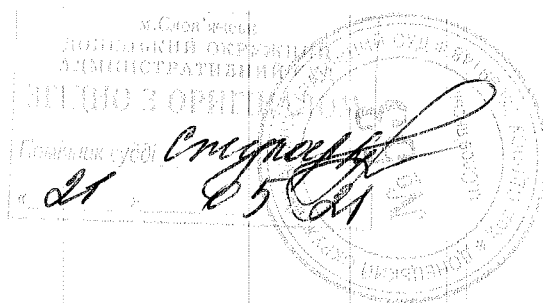
Позовну заяву Сулиги Богдана Миколайовича до Головного управління Держпраці у Донецькій області про стягнення з Головного управління Держпраці у Донецькій області на користь Сулиги Богдана Миколайовича незаконно утриманої заробітної плати за лютий 2021 року у сумі 1592,10 грн. - залишити без руху.

Встановити позивачу десятиденний строк з дня отримання цієї ухвали на усунення недоліків шляхом надання суду належним чином засвідчених копій паспорту громадянина України та ідентифікаційного номеру Сулиги Богдана Миколайовича, позовної заяви та копії позовної заяви для направлення судом відповідачу із зазначенням місця проживання Сулиги Богдана Миколайовича (місто, назва вулиці, номер будинку, номер квартири (за наявності)). Якщо позивач усунув недоліки позовної заяви у строк, встановлений судом, вона вважається поданою у день первинного її подання до адміністративного суду та приймається до розгляду, про що суд постановляє ухвалу в порядку, встановленому статтею 171 цього Кодексу.

Копія ухвали про залишення позовної заяви без руху надсилається особі, яка подала позовну заяву, не пізніше наступного дня після її постановлення.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання суддею.

Суддя

В.В. Олішевська

10/15